

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoCsp/25/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125207518
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125207518.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Denisy Novotnej Mlinárscikovej a Mgr. Miloša Greguša v spore žalobkýň: 1/ A. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, C., 2/ D. A., nar. X.X.XXXX, bytom B. XX, C., obe právne zastúpené Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, Košice, proti žalovanému: D&M Brokers Group s.r.o., IČO: 46 305 424, so sídlom Letná 33, Košice, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Mestského súdu Košice č.k. 75Csp/100/2025-46 zo dňa 29.5.2025, takto

rozhodol:

M e n í uznesenie Mestského súdu Košice zo dňa 29.5.2025 č.k. 75Csp/100/2025-46 tak, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zriadil v prospech žalobkýň záložné právo na finančných prostriedkoch nachádzajúcich sa na bankovom účte č. E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v Československej obchodnej banke a.s., IČO: 36 854 140 so sídlom Žižkova 11, Bratislava patriacemu žalovanému, a to do výšky pohľadávky 2.107,31 Eur priznanej žalobkyniam rozhodnutím Okresného súdu Trebišov sp.zn. 12Rr/847/2012 zo dňa 25.4.2025. Žalobkyniam proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 343 ods. 1, 3 CSP, § 344 CSP, § 324 ods. 1, 3 CSP, § 326 ods. 1 a 2 CSP, § 151a OZ, § 151b ods. 1 veta prvá OZ s odôvodnením že, zo žalobkýňami predložených príloh (výpis z portálu www.finstat.sk) k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zistil, že žalovaný má k 16.4.2025 daňový nedoplatok voči Finančnej správe SR vo výške 483,30 Eur. Z uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12Er/847/2012 zo dňa 14.2.2025 vyplývalo, že súd exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom pod sp. zn. EX 986/2012 (voči žalobkyniam ako povinným) zastavil a povinným (žalobkyniam) priznal voči oprávnenému (v tomto konaní žalovanému) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.3.2025. Uznesením sp. zn. 12Er/847/2012 zo dňa 25.4.2025 súd uložil oprávnenému povinnosť nahradiť povinným (žalobkyniam) trovy právneho zastúpenia vo výške 2.107,31 Eur. Z účtovnej závierky žalovaného za rok 2023 vyplýva, že jeho výsledok hospodárenia predstavoval 0 Eur. Z výpisu z registra poverení na vykonanie exekúcie zo dňa 6.5.2025 vyplývalo, že voči spoločníkovi žalovaného F. B. je vedených viacero exekučných konaní. Z oznámenia súdneho exekútora JUDr. Jána Ondáša zo dňa 23.4.2025 vyplývalo, že žalovaný má účet vedený v G., H.. IBAN: E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na ktorý boli poukazované vymožené plnenia z exekučného konania EX 986/2012, kde povinnými boli žalobkyne. Z výpisu z portálu www.finstat.sk žalovaného vyplývalo, že za roky 2018-2023 dosiahol výsledok hospodárenia 0 eur, pričom jeho celková zadlženosť činila za uvedené obdobie 89,66 %. Z predložených listinných dôkazov vyplývalo, že žalobkyne dostatočne špecifikovali pohľadávku voči žalovanému, ktorá už bola (právoplatne) judikovaná Okresným súdom Trebišov uznesením sp. zn. 12Er/847/2012 zo dňa 14.2.2025, pričom tento nárok bol vyčíslený a priznaný uznesením sp. zn.

12Er/847/2012 zo dňa 25.4.2025, a to vo výške 2.107,31 Eur. Aj ďalšie z predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia boli splnené, a to spôsobilý predmet záložného práva, teda konkrétne peňažné prostriedky patriace žalovanému na jeho účte vedenom v ČSOB, a.s., v tvare IBAN: E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, na ktorý boli poukazované súdnym exekútorom JUDr. Jánom Ondášom vymožené plnenia v rámci exekúcie vedenej medzi oprávneným (žalovaným a povinnými (žalobkyňami) žalovaného. Súd prvej inštancie považoval za osvedčený aj posledný predpoklad na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a to existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie, pretože žalovaný má voči štátu – Finančnej správe SR daňový nedoplatok v sume 484,30 Eur. Daňový nedoplatok na strane žalovaného je indikátorom finančných ťažkostí alebo nesplatených záväzkov voči štátu, čo môže zvýšiť riziko, že žalovaný nebude schopný uhradiť svoju pohľadávku žalobkyňami, preto vzal do úvahy celkovú finančnú situáciu, keď hospodársky výsledok žalovaného za obdobie rokov 2018 až 2023 predstavoval 0 Eur a jeho zadlženosť činila 89,66% spolu s jeho daňovým nedoplatkom v sume 484,30 Eur a preto dospel k záveru, že týmto jeho konaním môže byť ohrozená existencia pohľadávky judikovanej súdom v prospech žalobkyň v exekučnom konaní v sume 2.107,31 Eur. Uviedol, že ak by sa viedlo exekučné konanie voči žalovanému zo strany Finančnej správy SR je zrejmé, že postavenie žalobkyň ako veriteľov by bolo oslabené, nakoľko pohľadávka na dani je prednostnou pohľadávkou a kedykoľvek v priebehu exekúcie (v prospech štátu – Finančnej správy) môže dôjsť k zmareniu exekučného záložného práva na peňažné prostriedky vo vlastníctve žalovaného v prospech oprávneného. Je teda potrebné, aby sa žalobkyňami zabezpečilo poradie ako záložným veriteľom ich pohľadávky v prípade, že túto pohľadávku žalovaný dobrovoľne neuhradí a táto bude vymáhaná v exekučnom konaní. Preto dospel k záveru, že jedinou možnosťou ako účinne zabezpečiť pohľadávku žalobkyňami je poskytnutie ochrany zo strany súdu zriadením zabezpečovacieho opatrenia v podobe zriadenia záložného práva k finančným prostriedkom na účte patriacom žalovanému do výšky priznanej pohľadávky 2.107,31 Eur.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňami, ktoré mali v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti tohto uznesenia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný s návrhom, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a zaviazal žalobkyne k náhrade škody spôsobenej nezákonnou blokáciou bankového účtu. Vytkol súdu prvej inštancie procesné pochybenia v tom smere, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré bolo založené nie je právoplatné pretože proti predmetnému uzneseniu Mestského súdu Košice bolo podané odvolanie, a to voči uzneseniu Okresného súdu Trebišov č. k. 12Er/847/2012-153, ktorým Okresný súd Trebišov zatavil exekúciu z dôvodu úmrtia jedného z dlžníkov a proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov č.k. 12Er/847/2012-174, ktorým proti povinným A. A. a D. A. zastavil exekúciu a voči uzneseniu Okresného súdu Trebišov č.k. 12Er/847/2012-212, ktorým Okresný súd Trebišov priznal trovy právneho zastúpenia v sume 2.107,37 Eur právnenému zástupcovi JUDr. Petrovi Rybárovi. Uviedol, že žalobkyne zámerne konajúci súd zavádzali a klamali o známych skutočnostiach, keďže uviedli súdu nepravdivé informácie o stave súdneho konania 12Er/847/2012, ktorým tvrdili, že bolo právoplatne skončené konanie a ich nároky sú právoplatne priznané, pričom je nesporné, že konanie skončené nie je a o ďalšom vývoji bude rozhodovať Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania. Citoval § 6 CSP, čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, § 8 CSP, § 365 ods. 1 b/ CSP, § 2 ods. 2 CSP, § 3 ods. 1 OZ, § 355 CSP a poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. II ÚS 866/2014-42 z 20.8.2015. Poukázal na to, že predmetom napadnutého uznesenia je blokácia bankového účtu E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedenom v ČSOB Košice, avšak tento bankový účet patrí cudziemu subjektu, ktorý nie je účastníkom konania. Vytkol súdu prvej inštancie, že zablokoval bankový účet bez toho, aby si preveril majiteľa tohto podnikateľského účtu. Žalovaný nie majiteľom tohto účtu, nemá s ním nič spoločné, nemá udelené ani žiadne práva na tento účet a nemôže s týmto účtom disponovať, ani do neho zasahovať. Poukázal na nález Ústavného súdu SR II ÚS 866/2014, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia musí byť dostatočne odôvodnené a založené na osvedčených skutočnostiach, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/111/2018 a nález ÚS SR IV ÚS 291/2018.

5. Žalobkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhli odmietnuť odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. d/ CSP, eventuálne potvrdiť uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne. Poukázali na to, že

z odvolania vyplýva, že smeruje len proti odôvodneniu rozhodnutia, preto je neprípustné. Odvolanie nemá zákonom požadované náležitosti, nakoľko neobsahuje vymedzenie odvolacích dôvodov, na základe ktorých napáda rozhodnutie Mestského súdu Košice zo dňa 12.6.2025 č.k. 75Csp/100/2025-46. Uviedol, že žalovaný svoje odvolanie založil na ničím nepodložených domnienkach a vyfabulovaných tvrdeniach, ktoré nenapĺňajú žiaden zákonný odvolací dôvod, preto je potrebné odvolanie odmietnuť. Poukázal na to, že žalobkyniam bol právoplatne judikovaný nárok na náhradu trov konania - uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 14.2.2025 č.k. 12Er/847/2012-174, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 21.3.2025, a toto rozhodnutie bolo žalovanému preukázateľne doručené 5.3.2025 00:18 hod., pričom odvolanie proti tomuto rozhodnutiu podal až 21.5.2025, t.j. po vyše dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia, teda oneskorene. Následne bolo rozhodnutím Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.4.2025 č.k. 12Er/847/2012-212 rozhodnuté o výške priznaného nároku na náhradu trov konania. Žalobkyne v doterajšom priebehu konania ani len netvrdili, že toto rozhodnutie je právoplatné. Právoplatne bol judikovaný priznaný nárok na náhradu trov konania žalobkyniam ako úspešnej strane v konaní. Poukázali na to, že osvedčili, že im nárok na náhradu trov konania bol právoplatne priznaný, pričom v súčasnosti je v štádiu sťažnostného konania len výška nároku. Poukázali na skutočnosť, že v civilnom sporovom procese platí princíp formálnej pravdy, ktorý je orientovaný na rozhodovanie súdu podľa zisteného, t. j. skutkového stavu. Odkazy žalovaného, aby súd preveroval jeho tvrdenia v podateľni Okresného súdu Trebišov sú vyfabulované tvrdenia a nie je schopný predložiť vlastné podania ak sú potrebné v konaní a poukázali na to, že konajúci súd nie je vyšetrovateľom, nenahrádza aktivitu strán sporu a vychádza z dôkazných prostriedkov, ktoré predložia strany konania. Žalovaný v prejednávanej príhode nepredložil žiaden dôkazný prostriedok v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, v ktorom sa dokazovanie nevykonáva, ale len sa osvedčujú rozhodujúce skutočnosti. Žalobcovia súdu predložili rozhodnutie súdu s doložkou právoplatnosti vydanou exekučným súdom a rozhodnutie nadobúda právoplatnosť v zmysle § 238 CSP. Z elektronického súdneho spisu vyplýva, že exekučný súd oboznámil žalovaného o skutočnosti, že jeho odvolania sú podané oneskorene. Okrem uvedeného je zrejmé, že odmietnuť odvolanie môže len odvolací súd a nie prvostupňový súd (§ 386 CSP). Pre zachovanie právnej istoty žalobkyne predkladajú súdu doručky s elektronického súdneho spisu preukazujúce, kedy v skutočnosti bolo rozhodnutie, ktorým bol judikovaný nárok v prospech žalobkyní doručený žalovanému. Žalovaného ďalšie osočovanie žalobkyní je len prejavom jeho dôkaznej argumentačnej núdze. Poukázali na to, že nariadením zabezpečovacieho opatrenia dochádza k včasnej ochrane pohľadávky žalobkyní pred zmarením ich vymožitelnosti v rámci exekučného konania a citovali nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.5.2025 sp. zn. IIIÚS101/2025 a vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie mal za osvedčené všetky potrebné predpoklady na vydanie zabezpečovacieho opatrenia žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal opak. Pokiaľ žalovaný poukazoval na to, že bankový účet, na ktorý bolo zriadené záložné právo patrí cudziemu subjektu, taktiež svoje tvrdenie ničím nepodporil a nepreukázal, naopak žalobkyne predložili súdu relevantné potvrdenia od súdneho exekútora, že ide o bankový účet, na ktorý súdny exekútor poukazoval vymožené plnenia v rámci vedenej exekúcie. Spojitosť tohto účtu so žalovaným je daná a mal ju za osvedčenú aj súd prvej inštancie. Ak žalovaný tvrdí, že uvedený účet mu nepatrí, je dôkazné bremeno na jeho strane, avšak toto svoje tvrdenia ničím nepreukázal. Uviedli, že súd v konaniach o zriadenie zabezpečovacieho opatrenia nevykonáva dokazovanie a vychádza zo skutočností tvrdných stranami v konaní, a to že žalovaný nepredložil ani jeden dôkaz o tom, čo tvrdí, pričom súd nevykonáva dopyt týkajúci sa vlastníctva bankového účtu, pričom poukázali na laxný prístup žalovaného, ktorý nesprávne uviedol názov banky, v ktorej je predmetný účet vedený, pretože spoločnosť ČSOB Košice neexistuje a zároveň citoval rozhodnutie Ústavného súdu SR zo dňa 4.8.2020 sp. zn. IIIÚS294/2020. Všetky tvrdenia zo strany žalovaného v celom rozsahu odmietajú. Považujú ich za účelovú obranu žalovaného, ktorý nemá iné prostriedky procesnej ochrany, ktoré by mohol využiť a žiadnym spôsobom neuviedol vo veci žiadne relevantné odvolacie dôvody.

6. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

7. Podľa § 343 ods. 1 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

9. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pričom dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné vyhovieť a zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že návrh žalobkyni na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietne.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo ak súd opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynulo z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti, dôležitosti, zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192 a nasl. CSP.

12. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnu normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý si nesprávne interpretoval alebo napokon ak aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnu normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, v skutkových okolnostiach teda z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

13. Odvolací súd konštatuje, že cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, aby sa zamedzilo alebo redukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Z uvedeného vyplýva, že jedným zo základných predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je spôsobilý predmet záložného práva patriaci dlžníkovi.

14. Žalovaný svojimi odvolacími námietkami v intenciách uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP nastolil ako predmet odvolacieho prieskumu správnosť zistenia skutkového stavu a právneho posúdenia otázky (ne)splnenia zákonných predpokladov pre nariadenie zabezpečovacieho nariadenia. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva sa musí týkať presne špecifikovaného majetku dlžníka.

15. Z obsahu spisu je zrejmé, že uznesením Okresný súd Trebišov zo dňa 14.2.2025 č. k. 12Er/847/2012-174 exekúciu zastavil a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 21.3.2025, pretože bolo žalovanému preukázateľne doručené 5.3.2025 o 00:18 hod., pričom odvolanie proti tomuto uzneseniu podal dňa 21.5.2025 oneskorene. Následne bolo uznesením Okresného súdu Trebišov zo dňa 25.4.2025 č. k. 12Er/847/2012-212 rozhodnuté o výške priznaného nároku o náhrade trov konania v sume 2.107,31 Eur, voči ktorému uzneseniu podal žalovaný sťažnosť, o ktorej ešte odvolací súd nerozhodol.

16. Žalovaný v podanom odvolaní namietal, že nie je majiteľom účtu, na ktorý bolo zabezpečovacie opatrenie nariadené, preto odvolací súd vyzval ČSOB a. s., Žižkova 11, Bratislava o oznámenie, či je majiteľom účtu č. E. XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX žalovaný. Dňa 14.7.2025 ČSOB a. s.,

Žižkova 11, Bratislava oznámilo, že majiteľom citovaného účtu nie je žalovaný, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil a návrh žalobkýň na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

17. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).